

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 22 juni 2005

Nr 429—436

INNEHÅLL

Nr		Sidan
429	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om lufttransport av farliga ämnen	2431
430	Statsrådets förordning om temporär ändring av körkortsförordningen	2437
431	Statsrådets förordning om försök med alkoholövervakad kör rätt	2438
432	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om anmälan av fällda rådjur	2440
433	Kommunikationsministeriets förordning om taxor för sjuktransport	2441
434	Handels- och industriministeriets förordning om handels- och industriministeriets avgiftsbelagda prestationer för övervakningen av användningen av kärnenergi	2442
435	Handels- och industriministeriets förordning om handels- och industriministeriets avgiftsbelagda prestationer som sammanhänger med förfarandet vid miljökonsekvensbedömning av kärn- läggningar	2444
436	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalningar av ersättningar för översvämningsskador som förorsakats trädgårdsprodukter, bärgad skörd, trädebestånd, jordbrukets produktionsbyggnader och andra jordbruksobjekt under år 2004	2446

Nr 429

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om lufttransport av farliga ämnen

Given i Helsingfors den 16 juni 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen av den 11 mars 1997 om lufttransport av farliga ämnen (210/1997) 1—5 §, 6 § 1 mom., 7, 8, 14, 15 och 17—20 §, av dem 4 §, 6 § 1 mom., 7, 8, 14, 15 och 20 § sådana de lyder i förordning 527/2001, samt *fogas* till förordningen nya 1 a, 5 a, 5 b och 17 a § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om

- 1) lufttransport av farliga ämnen inom finskt område,
- 2) lufttransport av farliga ämnen med finska luftfartyg utanför finskt område,
- 3) tillfällig förvaring av farliga ämnen på flygplats i Finland.

Denna förordning tillämpas dock inte på transporter som avses i 1 mom. 2 punkten, om något annat följer av internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

1 a §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *TFÄ-lagen* lagen om transport av farliga ämnen (719/1994),
- 2) *ICAO-TI* de tekniska bestämmelser om lufttransport av farliga ämnen som Internationella civila luftfartsorganisationen publicerar som standarder med stöd av konventionen angående internationell civil luftfart (FördrS 11/1949),
- 3) *farligt ämne* ett sådant farligt ämne som avses i 3 § 1 mom. 1 punkten i TFÄ-lagen,

4) *befälhavare på luftfartyg* en pilot som luftfartygets ägare, innehavare eller operatör har förordnat och som har högsta myndighet på luftfartyget och ansvar för säkerheten under flygningen,

5) *transportör* en person, sammanslutning eller annan juridisk person som bedriver eller erbjuder sig att bedriva flygverksamhet,

6) *transportörens hemstat* den stat inom vars område transportören har sitt huvudkontor eller, om transportören saknar huvudkontor, sin permanenta vistelseort,

7) *marktjänstombud* en person, sammanslutning eller annan juridisk person som på transportörens vägnar sköter uppgifter i anslutning till transport eller tillfällig förvaring av farliga ämnen före och efter flygning,

8) *transportolycka med farliga ämnen* en sådan transportolycka med farliga ämnen som avses i punkt 1;3.1 i ICAO-TI,

9) *fara vid transport av farliga ämnen* en sådan fara vid transport av farliga ämnen som avses i punkt 1;3.1 i ICAO-TI,

10) *luftfartsolycka* en sådan luftfartsolycka som avses i bilaga 13 till konventionen angående internationell civil luftfart,

11) *allvarlig fara för luftfartsolycka* en sådan allvarlig fara för luftfartsolycka som avses i bilaga 13 till konventionen angående internationell civil luftfart.

2 §

Standarder som skall tillämpas

Vid lufttransport och tillfällig förvaring av farliga ämnen iakttas, med de reservationer som Finland har gjort, ICAO-TI sådana bestämmelserna lyder godkända för att tillämpa under åren 2005 och 2006, så som föreskrivs i denna förordning och så som Luftfartsverket bestämmer.

Luftfartsverket informerar om ICAO-TI.

3 §

Klassificering av farliga ämnen

De farliga ämnena indelas i följande farlighetsklasser:

Klass 1	Explosiva varor
Klass 2	Gaser

Klass 3	Brandfarliga vätskor
Klass 4.1	Brandfarliga fasta ämnen, självreaktiva ämnen och fasta okänsliggjorda explosivämnen
Klass 4.2	Självantändande ämnen
Klass 4.3	Ämnen som utvecklar brandfarlig gas vid kontakt med vatten
Klass 5.1	Oxiderande ämnen
Klass 5.2	Organiska peroxider
Klass 6.1	Giftiga ämnen
Klass 6.2	Smittfarliga ämnen
Klass 7	Radioaktiva ämnen
Klass 8	Frätande ämnen
Klass 9	Andra farliga ämnen och föremål

Närmare bestämmelser om klassificeringen av farliga ämnen finns i beslut av Luftfartsverket.

Om det i bestämmelserna i ICAO-TI förutsätts att en behörig myndighet klassificerar ett farligt ämne eller godkänner ämnets klassificering, hör uppgiften i Finland till strålsäkerhetscentralen i fråga om radioaktiva ämnen och till säkerhetsteknikcentralen i fråga om andra ämnen. Myndigheten kan kräva att avsändaren av ett ämne företer resultat av de test som behövs för att utreda klassificeringen.

Om en sådan utländsk behörig myndighet som avses i ICAO-TI har klassificerat ett farligt ämne eller godkänt klassificeringen av ett ämne, får klassificeringen användas också i Finland.

4 §

Farliga ämnen som resgods

Passagerare eller besättningsmedlemmar får inte medföra farliga ämnen ombord på luftfartyg i sitt resgods eller i övrigt, om inte Luftfartsverket i enlighet med ICAO-TI bestämmer något annat i fråga om vissa farliga ämnen. Sådana farliga ämnen som får transporteras i luftfartyg, men vars transport enligt ICAO-TI kräver transportörens godkännande, får passagerare eller besättningsmedlemmar likväl inte medföra ombord på luftfartyg förrän transportören har godkänt transporten.

Transportören, flygplatsinnehavaren och researrangören skall säkerställa att passage-

rarna i enlighet med ICAO-TI informeras om vilka ämnen det är förbjudet att transportera i luftfartyg.

ämnen hos strålsäkerhetscentralen och anmäla lufttransporter av radioaktiva ämnen till strålsäkerhetscentralen.

5 §

Farliga ämnen som flygfrakt

För lufttransport av ett farligt ämne krävs att Luftfartsverket beviljar transportgodkännande eller dispens i enlighet med 14 a § 2 mom. i TFÄ-lagen, om lufttransport av det farliga ämnet enligt ICAO-TI är förbjuden utan godkännande eller dispens. En ansökan om godkännande eller dispens skall innehålla åtminstone följande omständigheter:

- a) avsändarens och mottagarens namn och adress,
- b) avgångs- och destinationsflygplats samt förslag till tidpunkt för transporten och till flygrutt,
- c) orsaker till varför sökanden anser att lufttransport av ämnet i fråga är nödvändig,
- d) sökandens syn på hur en sådan säkerhetsnivå som krävs kan uppnås i den verksamhet som ansökan gäller,
- e) åtgärder för kontroll av säkerheten som den sökande eventuellt anger,
- f) ämnets namn, farlighetsklass och FN-nummer samt teknisk information om ämnet,
- g) uppgifter om förpackningen,
- h) uppgift om den mängd av ett ämne som skall transporteras,
- i) uppgifter om nödvändig specialbehandling,
- j) speciella instruktioner för åtgärder i en nödsituation.

Transportören skall säkerställa att på de platser där flygfrakt lämnas för transport informeras i enlighet med ICAO-TI om de bestämmelser och föreskrifter som gäller transport av farliga ämnen.

5 a §

Godkännande för och anmälan om lufttransport av radioaktiva ämnen

I de fall som avses i punkt 5;1.2.2 i ICAO-TI skall avsändaren ansöka om godkännande för lufttransport av radioaktiva

5 b §

Strålskydds- och kvalitetssäkringsprogram

Den som transporterar eller tillfälligt förvarar radioaktiva ämnen skall ha ett sådant strålskyddsprogram som avses i punkt 1;1.4.2 i ICAO-TI. Av programmet skall framgå vilka åtgärder som skall vidtas i syfte att förhindra och begränsa strålningsexponering förorsakad av transport och tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen. Dessa åtgärder skall ställas i relation till storleken av och sannolikheten för strålningsexponering. Strålskyddsprogrammet skall tillställas strålsäkerhetscentralen för kännedom innan transport- eller förvaringsverksamheten inleds.

För att säkerställa att verksamheten stämmer överens med kraven skall verksamhetsutövaren göra upp ett i punkt 1;1.4.3 i ICAO-TI avsett och inom verksamheten tillämpligt kvalitetssäkringsprogram

1) för transport av alla radioaktiva ämnen av speciell beskaffenhet och radioaktiva ämnen med liten spridbarhet,

2) för konstruktion, tillverkning, provning, dokumentation, användning, underhåll och inspektion av alla kollin som används för transport av radioaktiva ämnen, samt

3) för åtgärder i samband med transport av radioaktiva ämnen.

Ett kvalitetssäkringsprogram enligt 2 mom. skall grunda sig på sådana krav som strålsäkerhetscentralen anser vara godtagbara. Kvalitetssäkringsprogrammet skall på strålsäkerhetscentralens begäran hållas tillgängligt för centralen.

6 §

Avsändarens skyldigheter

Innan en avsändare överlämnar ett farligt ämne för transport som flygfrakt, skall avsändaren förvissa sig om att lufttransport av ämnet inte är förbjuden och att transportören har fått de handlingar som avses i ICAO-TI.

— — — — —

7 §

Transportörens och marktjänstombudets skyldigheter

I 9 § 2 mom. i TFÄ-lagen finns bestämmelser om det tillstånd som krävs för lufttransport av farliga ämnen. Tillstånd krävs dock inte om det är fråga om

1) det bränsle som luftfartyget använder under flygning,

2) ett ämne som i enlighet med föreskrifter om luftfartygs luftvärdighet eller flygverksamhet skall transporteras i luftfartyget,

3) ett ämne som avses i 4 § 1 mom. och som får transporteras,

4) ett ämne som avses i ICAO-TI och som är avsett för försäljning till passagerarna under flygning,

5) ett ämne som avses i ICAO-TI och som är avsett för vård av patienter under flygning,

6) övriga farliga ämnen som avses i ICAO-TI men som inte omfattas av ICAO-TI:s tillämpningsområde på grund av ämnenas speciella användningsändamål.

Transportören skall iaktta bestämmelserna i ICAO-TI vid lufttransport och tillfällig förvaring av farliga ämnen samt vid informering och instruering av sin personal och av andra. Transportörens drifthandbok och annan tillämplig instruktionsbok skall innehålla tillräckliga instruktioner med iakttagande av vilka transportörens personal förmår sköta sina uppgifter i anslutning till transport och tillfällig förvaring av farliga ämnen.

En transportör i vars luftfartyg farliga ämnen transporteras skall i god tid före flygningen skriftligen lämna befälhavaren på luftfartyget uppgifter enligt ICAO-TI om de farliga ämnen som transporteras som frakt i luftfartyget.

Ifall fara uppstår under flygningen skall befälhavaren på luftfartyget, om situationen tillåter, informera flygledningen eller motsvarande organ om de farliga ämnen som transporteras i luftfartyget.

Utöver de skyldigheter som avses i 1—4 mom. skall transportören iaktta övriga bestämmelser och föreskrifter om transportörens skyldigheter.

Vad som i denna förordning anges om transportörens skyldigheter gäller även marktjänstombudet.

8 §

Tekniska krav på förpackningar och tankar

Bestämmelser om de tekniska kraven på förpackningar och tankar som används för transport av farliga ämnen finns i 13 a § i TFÄ-lagen och i föreskrifter som utfärdas med stöd av den.

14 §

Myndigheter

Lufttransporter och tillfällig förvaring av farliga ämnen övervakas av Luftfartsverket. Därutöver övervakar tullverket, polisen och gränsbevakningsväsendet inom sina respektive verksamhetsområden lufttransporter och tillfällig förvaring av farliga ämnen. Utöver vad som bestäms i 6 § 2 mom. i TFÄ-lagen övervakar militärmyndigheterna även andra lufttransporter av farliga ämnen som utförs som militär luftfart.

I frågor som gäller transport och tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen är strålsäkerhetscentralen tillsynsmyndighet i Finland i samarbete med de myndigheter som nämns i 1 mom.

Om inte annat bestäms i TFÄ-lagen eller med stöd av den, är i Finland den behöriga myndighet som avses i ICAO-TI Luftfartsverket i fråga om lufttransporter och tillfällig förvaring av farliga ämnen och förutom Luftfartsverket även strålsäkerhetscentralen i fråga om lufttransporter och tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen.

15 §

Anmälan när en förpackning eller tank har gått sönder

Avsändaren, transportören och mottagaren är skyldiga att underrätta Luftfartsverket när konstruktionen på en förpackning eller tank som är godkänd eller i övrigt har påvisats stämma överens med kraven har gått sönder

under normala transportförhållanden. Anmälan skall dessutom göras till strålsäkerhetscentralen när en förpackning eller tank har gått sönder vid transport av radioaktiva ämnen och till säkerhetsteknikcentralen vid transport av andra farliga ämnen.

17 §

Utbildning av personal

Den utbildning som avses i 11 a § i TFÄ-lagen skall vara lämplig med tanke på personalens ansvar och uppgifter. Utbildningen skall bestå av

1) *utbildning omfattande allmän information*, där allmän information ges om de bestämmelser och föreskrifter som gäller lufttransport och tillfällig förvaring av farliga ämnen,

2) *uppgiftsbaserad utbildning*, där i enlighet med personalens uppgifter och ansvar detaljerad utbildning ges i fråga om de bestämmelser och föreskrifter som gäller lufttransport och tillfällig förvaring av farliga ämnen,

3) *säkerhetsutbildning*, där utbildning ges i fråga om faror i anslutning till farliga ämnen, säker hantering av ämnena och förfarandena i nödsituationer,

4) *utbildning i anslutning till transport av radioaktiva ämnen*, där personal som deltar i transport och tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen ges utbildning i fråga om strålningsrisker i samband med transport och tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen och försiktighetsåtgärder för att skydda sig mot strålning och för att skydda andra.

Utbildningen skall omfatta ett skriftligt prov med vars hjälp utbildaren avgör om de personer som deltagit i utbildningen har tillägnat sig undervisningen i tillräckligt hög grad för att kunna sköta de av sina arbetsuppgifter som hänför sig till transport och tillfällig förvaring av farliga ämnen.

Den som har genomgått utbildningen och som fortsättningsvis utför uppgifter i anslutning till transport eller tillfällig förvaring av farliga ämnen skall ges regelbundet återkommande utbildning som uppfyller kraven i 1 och 2 mom. innan 24 månader har förflutit sedan den senaste utbildningen avslutades.

Den som har genomgått utbildningen har rätt att få ett intyg över utbildningen av den arbetsgivare som svarade för utbildningen eller, om en sådan arbetsgivare saknas, av utbildaren.

17 a §

Godkännande av och anmälan om utbildning

Ett sådant godkännande som avses i 11 a § i TFÄ-lagen skall sökas skriftligen hos Luftfartsverket i god tid innan utbildningen inleds. I ansökan skall följande uppgifter ingå:

- 1) utbildarens namn och kontaktuppgifter,
- 2) namn på och behörighet för dem som hör till undervisningspersonalen,
- 3) utbildningens målgrupper,
- 4) utbildningens mål,
- 5) ett detaljerat utbildningsprogram av vilket undervisningsämnena, den tid som har reserverats för dem och undervisningsmetoderna framgår,
- 6) undervisningsmaterialet eller en beskrivning av det,
- 7) exempel på ett skriftligt prov.

På den anmälan om utbildning som avses i 11 a § i TFÄ-lagen tillämpas bestämmelserna i 1 mom om ansökan om godkännande av utbildning.

Om de uppgifter som avses i 1 mom. ändras efter det att en ansökan som gäller utbildning har godkänts eller en anmälan om utbildning har lämnats in, skall en ansökan om godkännande av ändringarna eller en anmälan om ändrade uppgifter utan dröjsmål lämnas till Luftfartsverket.

Sådana godkännanden av och intyg över utbildning som avses i 6 a § i TFÄ-lagen och som utfärdats av en utländsk myndighet eller annat organ som bemyndigats av myndigheten erkänns i Finland.

18 §

Undantag i fråga om räddningsuppgifter

Då det är fråga om brådskande räddningsuppgifter får avvikelser göras från bestämmelserna i denna förordning, om iakttagandet av bestämmelserna skulle försvåra räddningsverksamheten.

19 §

Anmälan om olyckshändelse och fara

Efter en luftfartsolycka eller en allvarlig fara för luftfartsolycka skall transportören utan dröjsmål underrätta räddningsmyndigheterna om de farliga ämnen som transporteras som frakt i luftfartyget. Transportören skall också så fort som möjligt underrätta behöriga myndigheter i transportörens hemstat och behöriga myndigheter i den stat inom vars område luftfartsolyckan inträffade eller den allvarliga faran för luftfartsolycka uppstod om de farliga ämnena.

Efter en fara som är mindre allvarlig än en allvarlig fara för luftfartsolycka skall transportören på begäran omedelbart underrätta räddningsmyndigheterna och behöriga myndigheter i den stat inom vars område faran uppstod om de farliga ämnen som transporteras som frakt i luftfartyget.

Transportören skall underrätta behöriga myndigheter i transportörens hemstat och behöriga myndigheter i den stat inom vars område en transportolycka med farliga ämnen inträffat eller fara vid transport av farliga ämnen uppstått om transportolyckan eller faran.

Helsingfors den 16 juni 2005

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Anmälningsskyldigheten enligt 3 mom. gäller även sådana fall då farliga ämnen i strid med TFÄ-lagen eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den har överlämnats för transport eller medförts och påträffas hos passagerare, hos besättningsmedlemmar, bland resgoods eller bland frakten.

20 §

Tryggande av lufttransport och tillfällig förvaring av farliga ämnen

Skyddsåtgärder enligt rekommendationerna i ICAO-TI kan utgöra sådana skyddsåtgärder som avses i 11 d § 5 mom. i TFÄ-lagen.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005.

De tillstånd och godkännande som är i kraft när denna förordning träder i kraft förblir som sådana giltiga.

De som bedriver transport av radioaktiva ämnen när denna förordning träder i kraft skall före den 1 juni 2006 tillställa strålsäkerhetscentralen ett strålskyddsprogram enligt 5 b § 1 mom.

Trafikråd *Seija Miettinen*

Nr 430

Statsrådets förordning
om temporär ändring av körkortsförordningen

Given i Helsingfors den 16 juni 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *fogas* temporärt till 11 b § i körkortsförordningen av den 7 september 1990 (845/1990) ett nytt 3 mom. som följer:

11 b §

Körkortets giltighet

Om alkolåskörkort som beviljas för en provotid och som hänför sig till försöket med alkolåsövervakad körrätt samt om alkolåskörkortets giltighet föreskrivs i lagen om försök med alkolåsövervakad körrätt (360/2005).

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005 och gäller till och med den 30 juni 2008. Förordningen tillämpas också efter detta om tillämpningen av lagen fortsätter enligt 13 § 2 mom. i lagen om försök med alkolåsövervakad körrätt (360/2005).

Helsingfors den 16 juni 2005

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Överinspektör Janne Mänttari

Nr 431

**Statsrådets förordning
om försök med alkolåsövervakad körrätt**

Given i Helsingfors den 16 juni 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av lagen av den 27 maj 2005 om försök med alkolåsövervakad körrätt (360/2005):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om de tekniska krav som ställs på ett alkolås som godkänns för försök med alkolåsövervakad körrätt samt om alkolåsets funktion och montering även om avläsning av alkolåsets minne.

2 §

Tekniska krav på alkolås

Alkolåset skall uppfylla kraven enligt den europeiska standarden EN 50436 eller Albertastandarden 355A02-01 med undantag för den variationsbredd för spänningen som anges i avsnitt 5.2, i fråga om vilken 7,5 volt godkänns som lägsta värde. Alkolåset skall dessutom uppfylla kraven enligt direktiv 95/54/EG eller E-reglementet nr 10/02.

3 §

Påvisande av överensstämmelse

Laboratoriet som utfärdat intyget om överensstämmelse skall vara ackrediterat av ackrediteringsenheten vid mätteknikcentralen eller av något annat motsvarande nationellt ackrediteringsorgan. De tester som används för testning av alkolås skall omfattas av laboratoriets ackrediterade behörighetsområde och vid ackrediteringen skall tillämpas standarden SFS-EN ISO/IEC 17025:2000 gällande allmänna krav på testnings- och kalibreringslaboratoriernas kompetens, eller någon annan motsvarande standard. Alkolås

som används i försöket skall till funktion och egenskaper motsvara testade alkolås, om inte någon annat föreskrivs i denna förordning.

4 §

Förhindrande av start och övervakad körning

Alkolåset skall hindra att bilen startas om alkoholhalten i förarens utandningsluft är minst 0,10 milligram alkohol per liter utandningsluft. Alkolåset skall till följd av för hög alkoholhalt efter ett underkänt utandningsprov låsa sig först för fem minuter och från och med det andra utandningsprovet för 15 minuter åt gången tills ett godkänt utandningsprov ges. Efter ett godkänt utandningsprov har föraren fem minuter på sig att starta bilen. Efter att motorn stängts av skall bilen inom fem minuter kunna startas på nytt utan att alkolåset kräver utandningsprov.

Under körningen skall alkolåset slumpmässigt kräva utandningsprov som föraren skall ge inom 6 minuter. Det första utandningsprovet skall alkolåset kräva då 5—10 minuter förflutit från det att bilen startades och därefter med 30—45 minuters mellanrum. Alkolåset får inte stänga av en motor som är igång.

Volymen av ett godkänt utandningsprov skall vara minst 1,2 liter.

5 §

Larmsystem

Alkolåset skall ha ett larmsystem vars syfte är att genom koppling av bilens ljudsignal förhindra att körningen fortsätter om föraren

inte inom den tid som föreskrivs i 4 § 2 mom. har blåst i alkolåset eller om utandningsprovet innehåller mera alkohol än vad som är tillåtet i försöket.

6 §

Blockering

Alkolåset skall förhindra att bilen startas om service på alkolåset inte utförs

1) inom sju dagar från utgången av serviceintervallen,

2) inom fem dagar från att larmsystemet utlösts,

3) inom fem dagar från att bilen antingen har förflyttats eller startats utan att ett godkänt utandningsprov givits, eller

4) inom fem dagar efter att centralenhetens strömkälla har stängts av för en tid längre än 15 minuter.

7 §

Uppgifter om användningen av alkolåset samt registret över användningsuppgifterna

I fråga om lagring och bevaring av uppgifterna om användningen iakttas föreskrifterna i punkt 4.6 i den europeiska standarden EN 50436. Uppgifterna om användningen skall regelbundet kunna avläsas ur alkolåsets minne och överföras till ett register som förs av anordningstillverkaren (register över användningsuppgifterna). Sådan information om ett regelbrott som ingår i uppgifterna om användningen skall utan dröjsmål sändas till polisen på alkolåsanvändarens boningsort.

Helsingfors den 16 juni 2005

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Uppgifterna i registret över användningsuppgifterna skall bevaras i tre år efter att de kommit in. Uppgifterna kan användas för övervakning och bedömning av projektet.

8 §

Montering och kalibrering av alkolås

Alkolåset monteras hos ett installationsföretag som befullmäktigats av anordningstillverkaren. Innan försöksverksamheten inleds skall en anmälan om befullmäktigandet göras till Fordonsförvaltningscentralen, som för förteckning över monterings- och serviceplatserna.

Installationsföretaget skall över monteringen av alkolåset ge ett intyg som skall levereras till polisen på alkolåsanvändarens boningsort. Intyget skall innehålla ett identifikationsnummer avsett för identifiering av alkolåset och uppgifter om att alkolåset uppfyller de villkor som i denna förordning uppställts för dess funktion.

Alkolåset skall kalibreras minst med 200 dagars mellanrum. Den kalibreringstid som testats i samband med de tekniska krav som ställs på alkolåset får dock inte överskridas.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005 och gäller till och med den 30 juni 2008. Förordningen tillämpas också efter detta om tillämpningen av lagen fortsätter enligt 13 § 2 mom. i lagen om försök med alkolåsövervakad kör rätt (360/2005).

Överinspektör *Janne Mänttari*

Nr 432

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om anmälan av fällda rådjur**

Given i Helsingfors den 10 juni 2005

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 30 § 2 mom. och 60 § 1 mom. i jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993), av dessa lagrum 30 § 2 mom. sådant det lyder i lag 314/2005:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om de uppgifter som meddelas om utfallet av jakt som skett på rådjur.

2 §

Anmälningsskyldighet

Jägaren skall underrätta det behöriga jaktvårdsdistriktet på området om utfallet av jakt som skett på rådjur. Anmälan skall lämnas inom sju dagar efter det att rådjuret har fällts.

I anmälan skall per rådjursindivid anges det fällda rådjurets:

- 1) ålder (vuxen eller kalv),
- 2) kön,
- 3) tidpunkten för fångsten, samt
- 4) fångstplatsen.

Fångstplatsen skall anges lägenhetsspecifikt. Dessutom skall uppges om lägenheten i fråga ingår i jaktområdet för en jaktförening eller ett jaktlag eller om det är frågan om en från dem fristående lägenhet. Likaså skall

arealen av jaktföreningens eller jaktlagets jaktområde uppges. Om bytet har fällts på en lägenhet som inte ingår i jaktföreningens eller jaktlagets jaktområde skall också arealen av denna lägenhet uppges.

3 §

Anmälan av uppgifter om bytet till jord- och skogsbruksministeriet

Jaktvårdsdistriktet skall senast inom 30 dygn efter det att fredningstiden har börjat sända jord- och skogsbruksministeriet de ovan avsedda uppgifterna som en sammanställning.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2005.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 10 juni 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Sauli Härkönen

Nr 433

**Kommunikationsministeriets förordning
om taxor för sjuktransport**

Given i Helsingfors den 15 juni 2005

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § 1 mom. i lagen av den 15 februari 1991 om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), sådant detta lagrum lyder i lag 662/1994:

1 §

Denna förordning tillämpas vid tillståndspliktig persontrafik med ambulans.

Med denna förordning fastställs de högsta tillåtna taxorna för sjuktransporter med ambulans.

Sjuktransporter definieras i förordningen om sjuktransport (565/1994).

2 §

För varje ny transport får en grundavgift på 50,30 € uppbäras. Utöver detta kan för flere än en bårpatient uppbäras en grundavgift på 25,15 € per person.

Om ambulansens stationeringsort är Helsingfors stad, är det tillåtet att för varje ny transport uppbära en tilläggsavgift på 6,80 €.

Det är tillåtet att uppbära en tilläggsavgift på högst 12,55 € för en sittande patient.

Om transportsträckan överskrider 20 kilometer, får 1,34 € uppbäras för varje påbörjad kilometer på den överskridande sträckan.

Transportsträckan beräknas från bilens stationeringsplats och tillbaka till densamma, dock på det sättet att den avgift som nämns ovan i 4 mom. inte uppbärs samtidigt för fler än en patient.

3 §

För eventuell ny sjuktransport under åter-

färden får avgifter enligt detta beslut uppbäras, dock endast av en patient.

Kilometerersättning får uppbäras endast för den sträckans del, som räknas vara den tilläggssträcka som föranletts av en ny sjuktransport och överskrider 20 km.

4 §

För den andra ambulanschauffören som deltar i sjuktransporten får som ersättning uppbäras en avgift på 27,20 € och för den tid som överskrider en timme får därtill uppbäras en avgift på 13,60 € för varje påbörjad halvtimme. Den andra ambulanschaufförens tid räknas från bilens avgångstid från stationeringsplatsen till transportens ankomsttid.

5 §

För oavbruten väntetid som överskrider en timme får för varje påbörjad kvarts timme uppbäras 6,80 €.

6 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005 och skall tills vidare tillämpas i hela landet, förutom på Åland.

Med denna förordning upphävs kommunikationsministeriets förordning av den 15 juni 2004 om taxor för sjuktransporter (550/2004).

Helsingfors den 15 juni 2005

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Avdelningschef, överdirektör Harri Cavén

Nr 434

Handels- och industriministeriets förordning**om handels- och industriministeriets avgiftsbelagda prestationer för övervakningen av användningen av kärnenergi**

Given i Helsingfors den 15 juni 2005

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992):

1 §

För handels- och industriministeriets prestationer enligt kärnenergilagen (990/1987) för övervakning av användningen av kärnenergi tas avgifter ut till staten i enlighet med denna förordning.

2 §

Offentligrättsliga prestationer som avses i 6 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) är:

1) behandling av tillståndsansökan vid handels- och industriministeriet utan avgörande i sak samt handels- och industriministeriets tillståndsbeslut,

2) förhandsbesked som nämns i 8 § 3 mom. kärnenergilagen,

3) beslut om överföring av ombesörjningsskyldighet,

4) beslut om att ombesörjningsskyldighet upphör,

5) beslut om obligatoriskt samarbete vid avfallshantering, samt

6) annan övervakning än de beslut som nämns i 1–5 punkten och som sammanhänger med övervakningen av kärnavfallshantering och av reservering av medel för kostnader för kärnavfallshantering.

3 §

För de prestationer som nämns i 2 § tas avgifter ut enligt en prislista som finns som bilaga.

För en sådan ändring av tillståndsvillkoren som avses i 25 § 2 mom. i kärnenergilagen tas tre fjärdedelar ut av den avgift som nämns i prislistan.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005 och gäller till och med den 31 december 2007.

Denna förordning tillämpas på ansökningar som anhängiggörs efter förordningens ikraftträdande.

Helsingfors den 15 juni 2005

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*Äldre regeringssekreterare *Minna Hyttinen*

Prislista*Prestation**Avgift i euro***1. Tillstånd att använda kärnenergi**

1.1	Tillstånd till utförsel	440,-
1.2	Tillstånd till införsel	440,-
1.3	Tillstånd att ingå och fullgöra ett privaträttsligt avtal	440,-
1.4	Tillstånd att temporärt använda kärnanläggning i transportmedel på finskt område	8 410,-

2. Förhandsbesked som avses i 8 § 3 mom. kärnenergilagen om huruvida tillstånd skall sökas för verksamheten

250,-

3. Behandling av ansökan utan avgörande i sak

250,-

4. Kärnavfallshantering

4.1	Årlig övervakningsavgift för kärnavfallshantering	
4.1.1	Avfallshanteringsskyldiga, vilkas ombesörjningsskyldighet omfattar nedläggning av en kärnanläggning med stor allmän betydelse	6 220,-
4.1.2	Övriga avfallshanteringsskyldiga	1 350,-
4.2	Beslut om överföring av ombesörjningsskyldighet	6 060,-
4.3	Beslut om att ombesörjningsskyldighet upphör	6 060,-

5. Reservering av medel för kostnader för kärnavfallshantering

5.1	Årlig övervakningsavgift för reserveringsskyldighet	
5.1.1	Avfallshanteringsskyldiga, vilkas ombesörjningsskyldighet omfattar nedläggning av en kärnanläggning med stor allmän betydelse	8 000,-
5.1.2	Övriga avfallshanteringsskyldiga	1 700,-

Nr 435

Handels- och industriministeriets förordning**om handels- och industriministeriets avgiftsbelagda prestationer som sammanhänger med förfarandet vid miljökonsekvensbedömning av kärnanläggningar**

Given i Helsingfors den 15 juni 2005

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992):

1 §

För handels- och industriministeriets offentlighetsrättsliga prestationer som sammanhänger med förfarandet vid miljökonsekvensbedömning av kärnanläggningar enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) tas avgifter ut enligt denna förordning.

2 §

Prestationer för vilka fasta avgifter tas ut är
1) kontaktmyndighetens utlåtande om ett program för miljökonsekvensbedömning

— grundavgift för utlåtande om ett nytt kärnanläggningsprojekt 6 700 euro

— tilläggsavgift för utlåtande om ett nytt kärnanläggningsprojekt, om projektet i programmet har två eller flera alternativa förläggningskommuner; tilläggsavgift för varje alternativ förläggningskommun utöver den första..... 1 700 euro

— utlåtande om en ändring av ett realiserat kärnanläggningsprojekt 3 400 euro

2) kontaktmyndighetens utlåtande om en konsekvensbeskrivning

— grundavgift för utlåtande om ett nytt kärnanläggningsprojekt 8 400 euro

— tilläggsavgift för utlåtande om ett nytt kärnanläggningsprojekt, om projektet i konsekvensbeskrivningen har två eller flera alternativa förläggningsskommuner; tilläggsavgift för varje alternativ förläggningskommun utöver den första..... 2 500 euro

— utlåtande om en ändring av ett realiserat kärnanläggningsprojekt 5 000 euro

För utlåtande om ett program för miljökonsekvensbedömning eller en konsekvensbeskrivning som gäller flera kärnanläggningar tas en avgift ut enligt 1 mom., om kärnanläggningarna funktionellt eller till följd av sitt läge utgör en enhetlig helhet.

3 §

För ett annullerat förfarande som gäller ett program för miljökonsekvensbedömning eller en konsekvensbeskrivning tas för behandlingen av programmet eller beskrivningen ut hälften av den avgift som avses i 2 §, om handels- och industriministeriet har informerat och begärt utlåtanden om programmet eller konsekvensbeskrivningen.

4 §

Utöver de avgifter som avses i 2 och 3 § tar handels- och industriministeriet av den som är ansvarig för projektet ut de kostnader som ministeriet har erlagt för tjänster som har köpts i anslutning till informerandet och hörandet enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning samt kostnader för översättningar som behövs för bedömning av sådana konsekvenser som överskrider statsgränserna.

Helsingfors den 15 juni 2005

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005 och gäller till och med den 31 december 2007.

Denna förordning tillämpas på program för miljökonsekvensbedömning och konsekvensbeskrivningar som har tillställts handels- och industriministeriet för utlåtande efter förordnings ikraftträdande.

Äldre regeringssekreterare Minna Hyttinen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 436

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande

om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av ersättningar för översvämningsskador som förorsakats trädgårdsprodukter, bärgad skörd, trädbestånd, jordbrukets produktionsbyggnader och andra jordbruksobjekt under år 2004

Utfärdat i Helsingfors den 17 juni 2005

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av ersättningar för översvämningsskador som förorsakats trädgårdsprodukter, bärgad skörd, trädbestånd, jordbrukets produktionsbyggnader och andra jordbruksobjekt under år 2004	55/05	17.6.2005	22.6.2005

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon 020 77 2005.

Helsingfors den 17 juni 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Velimatti Mukkila

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 429—436, 2 ark